

Inspiratie om te starten

Werkjaar 2015 - 2016

Over de glazen pot met de grote stenen

Een wijze professor gaf een lezing aan zijn studenten over goed omgaan met de tijd. Hij nam het woord en zei: "Laten we beginnen met een experiment". Onder de tafel haalde hij een glazen pot vandaan en zette die voor zich neer. Daarna nam hij een aantal grote stenen die hij zorgvuldig in de pot legde. Toen die gevuld was, richtte hij zijn blik naar de studenten en vroeg: "Is deze pot vol?" Velen antwoordden onmiddellijk: "Ja, want er kan geen steen meer bij." De professor bukte zich opnieuw en nam een pot met kiezelsteentjes. Hij goot ze over de grote stenen. De kiezelsteentjes vielen tussen de stenen tot op de bodem van de pot. Hij goot de steentjes tot aan de bovenrand. Opnieuw vroeg de professor: "Is de pot nu vol?" "Waarschijnlijk niet!?", antwoordden vele studenten voorzichtiger deze keer. Daarop haalde de professor van onder de tafel een zak met zand. Hij goot het zand zorgvuldig in de pot. Het zand vulde de plaats tussen de grote stenen en de kiezelsteentjes. De professor vroeg nog maar eens: "Is de pot nu vol?" Ditmaal schudden de studenten eensgezind het hoofd. "Goed zo", zei de professor, en alsof iedereen het verwachtte, nam hij een kan met water en vulde de pot tot de rand. Daarop richtte de professor zich opnieuw tot de groep en vroeg: "Welke grote waarheid toont dit experiment ons?"

Een moedige student antwoordde:
"Het toont ons dat onze agenda nooit zo gevuld is als we wel denken."
Een andere student vulde aan:
"En, als we het echt willen, is er nog altijd wel wat tijd over voor een bijkomende afspraak of activiteit."
"Neen", antwoordde de professor, "daarover gaat het niet".

De grote waarheid die in dit experiment schuilt is de volgende:
"Als je niet eerst de grote stenen in de pot doet, krijg je ze er achteraf nooit meer in."

Verwerkingsideeën

Het verhaal wordt voorgelezen.

Iedereen van de groep schrijft voor zichzelf 2 grote stenen, 2 prioriteiten voor het komende werkjaar op.

Per 2 of in kleine groep worden de 'grote stenen' uitgewisseld, besproken, gemotiveerd. Iedereen krijgt nu een steen en schrijft er voor zichzelf (of voor de groep) een prioriteit op. Iedereen krijgt een steen mee na de bijeenkomst of vergadering.

De stenen kunnen ook in een glazen pot bewaard worden. De glazen pot wordt bijvoorbeeld elke vergadering in het midden van de tafel, het lokaal geplaatst als reminder en uitdager.

Welke uitspraak inspireert je het meest om opnieuw aan de slag te gaan?

1. Stel je doel hoog. Mis je de maan, dan grijp je allicht een ster.

(Anoniem)

2. Als je waagt, groeit je moed. Als je aarzelt, groeit je vrees.

(Mahatma Gandhi)

3. Een stapel stenen blijft een stapel stenen tot op het moment dat één enkele mens ernaar kijkt met in zijn hoofd het beeld van een kathedraal.

(Saint Exupéry)

4. Vergelijk Jezus rustig met andere groten zoals Socrates of Gandhi. Hij kan er tegen. Maar beter is het dat je Hem vergelijkt met jou.

(Dorothee Sölle)

5. In een ruim hart krijgen veel dingen een plek.

(Anshelm Grün)

6. Als je niet gelooft in engelen, tracht er dan zelf een te zijn.

(Anoniem)

7. Wie hard werkt telt op, wie samenwerkt vermenigvuldigt.

(Jef Colruyt)

8. Mijn geloof is eenvoudig. Mijn geloof is vriendelijkheid.

(Dalai Lama)

9. Luisteren is lucht zijn voor de ander, zodat hij kan ademen.

(Raho Rahiti)

10. Wie niet delen kan, kan ook niet vermenigvuldigen.

(Anoniem)

Verwerkingsideeën

Je kan het verhaal over 'de glazen pot met de grote stenen' hiermee combineren. De gekozen uitspraak wordt aan een steen bevestigd en meegenomen naar huis.

Bezieling op het werk

“Men zegt weleens: “Leef elke dag alsof het je laatste is.”

Dat klinkt wat benauwend. Maar niet als we het zo opvatten:

“Wacht niet om stil te staan bij wat voor jou echt van waarde is.”

Parkeer je passie niet met je wagen aan de ingang van het bedrijfsterrein.

Kijk waar je persoonlijke aspiraties, waarden en talenten liggen en die van de werkgemeenschap waar je deel van uitmaakt. En zoek de verbinding tussen beide.

Jouw leven is een verhaal en dat van je organisatie ook.

Hoe kun je beide met elkaar verweven zodat een boeiend en genietbaar script ontstaat?

Ontdek je talent

Het is gek dat zo veel mensen niet echt van zichzelf weten waarin ze uitblinken.

Dat komt omdat talent zo vanzelfsprekend is.

Je doet het bijna zonder moeite. Je staat er dan ook amper bij stil.

Soms weet je ergens wel waar je talent ligt, maar je hebt de neiging het te verstoppen.

Een onzekere gedachte als ‘wat zullen ze wel van me denken’ of ‘zoveel stelt dat toch niet voor’ duwt op de rem. Daardoor maak je jezelf onbewust kleiner.

Wat je ook op een dwaalspoor kan brengen is dat je het te ver gaat zoeken.

Je zoekt naar grootse, uitzonderlijke bekwaamheden.

Maar daardoor ontsnapt een heel gamma aan ‘gewone’ talenten aan je blik en blijven ze ongebruikt. Iets hoeft geen ‘waw’ op te leveren om een waardevol talent te zijn.

Als je geneigd bent je eigen talenten over het hoofd te zien, kun je anderen vragen welke talenten ze in jou zien. Laat valse bescheidenheid je niet tegenhouden. Door je vraag te kaderen, zal je gesprekspartner je graag te woord staan. Vraag door: wanneer zien ze dat talent bij jou? Wat zien ze je dan doen? Wat waarderen ze daar precies in?

Je kunt ook aan de slag gaan door jezelf enkele vragen te stellen. Bijvoorbeeld:

- Waar word je enthousiast door en krijg je energie van?
- Wat doe je ook als het niet moet?
- Welke complimenten vind je leuk om te krijgen?
- Wat is veelal jouw inbreng in een groep of project?
- Waarover vragen anderen jou om hulp?
- ...

Eens je je talentenmix op een rij hebt, ga dan kijken wat je met die talenten doet.

Uit ‘Bezieling op het werk’ van Rik De Wulf, Davidsfonds, 2015

Het begint met verwondering

Liefhebben begint met verwondering,
de wonderen van liefde om je heen leren zien:
het geduld en de tederheid
van ouders voor hun kinderen,
de warme zorg die mensen besteden
aan zieken en bejaarden,
het gebaar van de hand over het hart,
het vergeven en vergeten.

Liefhebben is wanhoop weigeren,
niet meehuilen met de wolven in het bos,
wel geloven in de toekomst van de aarde,
wel blijven zeggen en zingen
dat liefde het fundament is voor een nieuwe wereld.

Liefhebben is ook
tevreden zijn met het kleine begin,
geloven in het mosterdzaadje,
de druppel op de gloeiende plaat.

Het is
beginnen daar waar je leeft,
breken en delen met wie vandaag je naaste is.

Kees Pannekoek

Bidden om moed...

We bidden voor de eeuwige pessimisten
die altijd alles donker inzien:
dat ze worden bevrijd van de zwartgalligheid
die alle goede krachten in de mensen lam legt...

We bidden voor de twijfelaars en weifelaars,
die wel inzien dat er ander leven voor hen is weggelegd,
maar die de moed missen een keuze te maken:
dat ze de kracht krijgen om nieuwe wegen in te slaan...

We bidden voor de overmoedigen,
die hun eigen mogelijkheden overschatten:
dat ze de moed hebben om hun eigen beperkingen in te zien...

We bidden voor de mensen die – op kritieke momenten in ons leven –
ons moed hebben ingesproken:
dat ze zelf – op hun tijd – mensen vinden die hen weten te bemoedigen...

We bidden voor onze organisatie en voor onszelf:
dat we onszelf niet onzichtbaar en onhoorbaar maken in deze wereld,
dat we de moed hebben om goed te noemen wat goed is en kwaad wat kwaad is...

God op menselijkheid bedacht, hoor onze gebeden.
Maak ons bewust van onze talenten.
Schenk ons kracht zodat liefde zich kan manifesteren
op de plaats waar we leven en werken.
Dat vragen wij in Jezus' naam.
Amen.

Naar Kees Pannekoek

Inspirerende verhalen om te vertellen, te beluisteren en op het leven van jezelf of de groep te leggen

Verhaal 1: Het Raam

Er waren eens twee mannen
die samen in een ziekenhuis waren.
De ene moest in bed liggen,
de andere zat vaak bij het raam.
Aan zijn buur die in bed lag
vertelde de man bij het raam
over alles wat er buiten te zien was:
bomen, bloemen, kinderen...
De man bij het raam was al oud
en kwam zijn ziekte niet meer te boven.
Op een dag stierf hij.

De andere man werd langzaam beter.
Toen hij kon rechtzitten,
vroeg hij aan de verpleegster:
'Mag ik in die zetel bij het raam zitten?'
De verpleegster bracht hem naar de zetel.
Toen riep de man uit:
'Hoe kan dat nu?
Ik zie alleen een muur!
Toen mijn buur hier zat,
vertelde hij me honderduit
over alles wat er te zien was.'

Toen zei de verpleegster:
'Je vriend was een blinde man.
Hij dacht dat zijn verhalen je goed zouden doen.'

Verhaal 2: De Diamant

Op een avond zat een meester
onder de grote boom van zijn dorp.
Een dorpling kwam aangelopen.
'Geef mij de kostbare steen!', riep hij.
'Welke steen?' vroeg de meester.
'Vorige nacht', zei de dorpling,
'zei een engel me in een droom
dat ik 's avonds in het dorp,
een man zou aantreffen onder de grote boom.
Hij zou mij een steen geven
die mij rijk zou maken.'

De meester nam zijn reiszak
en haalde er een steen uit.
'Bedoelde de engel deze steen?' vroeg hij.
En hij gaf de steen aan de dorpling.
'Een paar dagen geleden
vond ik hem in het bos.
Je mag hem houden.'
Met bewondering keek de man naar de steen.
Het was een diamant van onschatbare waarde.
Hij nam de steen aan en ging naar huis.

Maar 's nachts kon hij niet slapen.
Er was iets dat hij niet begreep
en hem niet met rust liet.

De volgende dag ging hij terug
naar de meester onder de boom.
Hij vroeg:
'Meester, kunt u mij de rijkdom geven
die het u mogelijk maakt
om zomaar die diamant weg te geven?'

Verhaal 3: Doordenker

Ze waren met zijn drieën:
Iedereen, Iemand en Niemand.
Op een dag moesten ze een belangrijk werk doen.

Iedereen dacht:
'Iemand zal het wel doen.'
En hoewel Iedereen het kon,
deed Niemand het.
Daardoor werd Iedereen boos,
want het was de taak van Iedereen,
en nu had Niemand het gedaan.

Iedereen dacht:
'Iemand had het kunnen doen'.
Maar Niemand realiseerde zich
dat niet Iedereen dat wilde.
Aan het einde beschuldigde Iedereen Iemand,
omdat Niemand deed,
wat Iedereen had kunnen doen.

Verhaal 4: Als een zachte wind

Op een dag ging de profeet Elia
op de berg Horeb.
Het werd donker
en hij ging een grot binnen om er te slapen.

Toen hij 's morgens wakker werd, vroeg God:
'Elia, wat doe je hier?'
Elia zei: 'Ik vlucht voor mijn leven.
De Israëlieten willen U niet vereren.
En nu willen ze mij doden.'

God zei: 'Kom naar buiten.'
Toen stak er een geweldige storm op,
maar in de storm was God niet.
Toen volgde een aardbeving,
maar in de aardbeving was God niet.
Op de aardbeving volgde er bliksem en vuur,
maar ook in het vuur was God niet.
Dan kwam er een zachte wind.
Toen Elia die voelde,
bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel,
want hij wist:
'Nu komt God voorbij.'
En God zei: 'Wat doe je hier Elia?
Ga door met je werk,
zevenduizend mensen geloven wel in mij.'

Naar het eerste boek der Koningen, hoofdstuk 19

Vier verhalen genomen uit:

"Een parel voor elke dag. 366 verhalen om bij stil te staan."

Chantal Leterme, Averbode, 2012